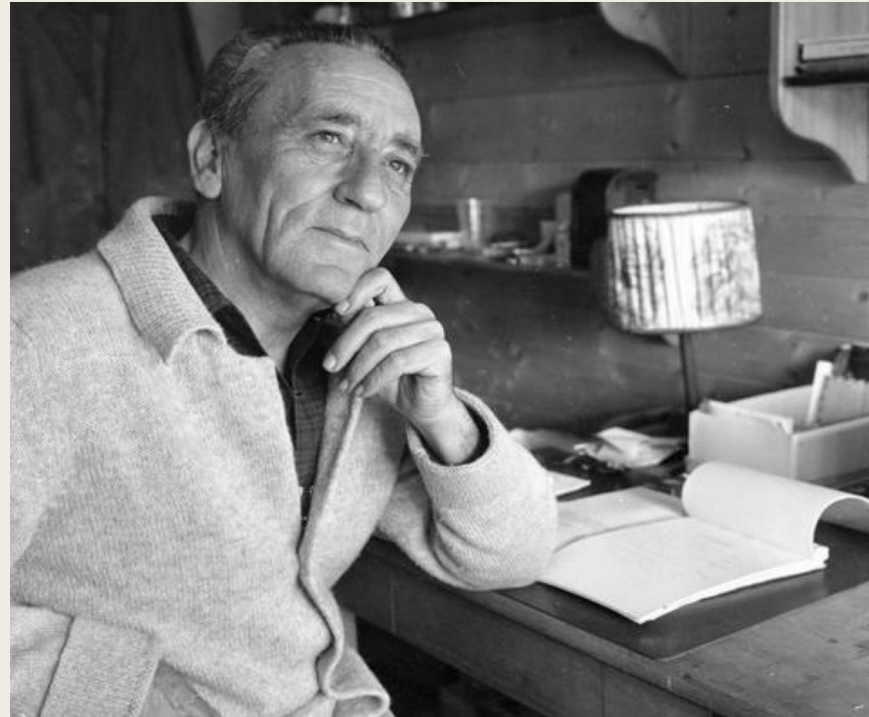
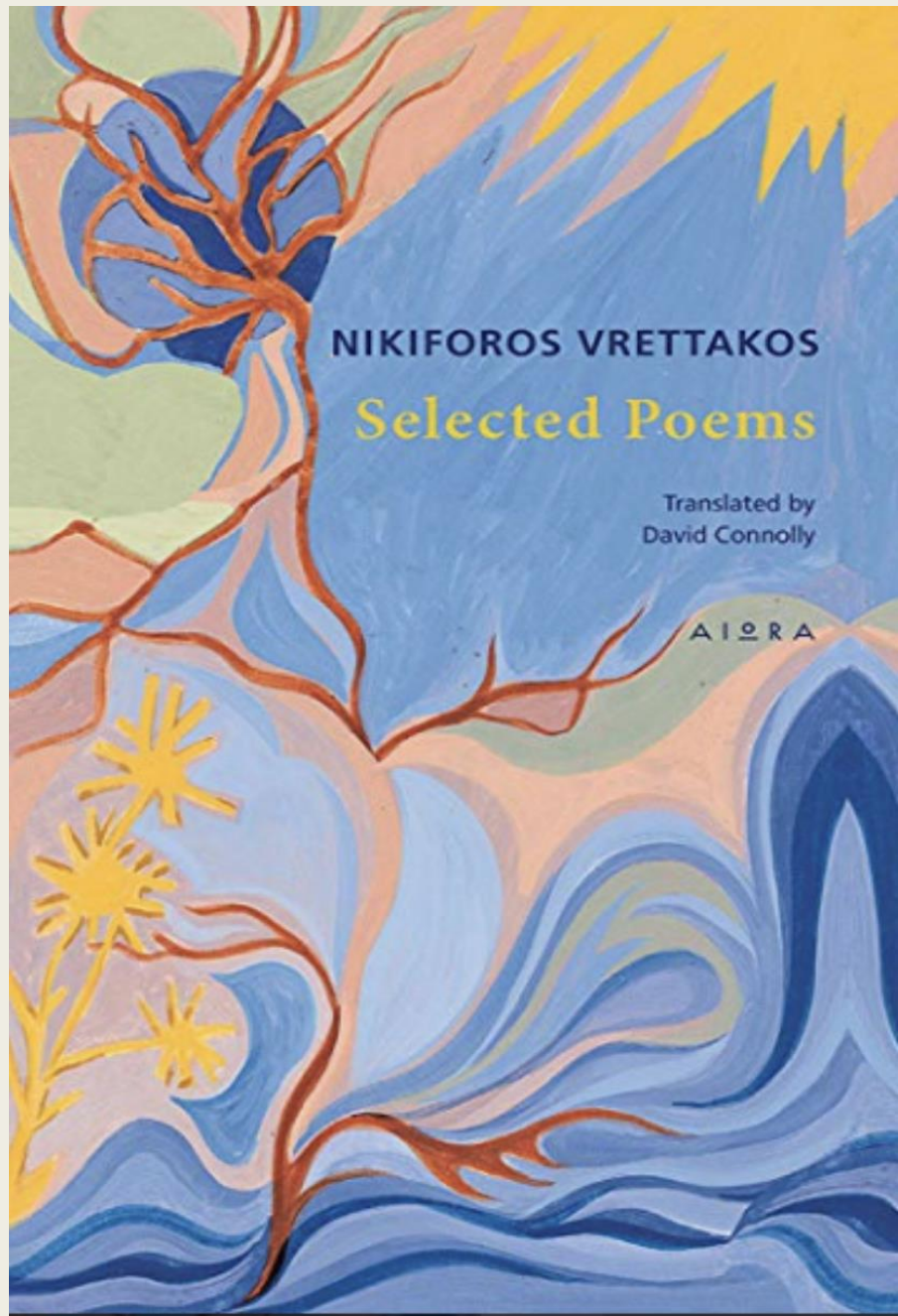

SELECTED POEMS
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

NIKIFOROS VRETTAKOS

Selected Poems

Translated by
David Connolly

AIORA

Ποιήματα:

- Ματαιοδοξία-Vanity
- Απολογισμός-Reckoning
- Απόλογος σένα βουνό-Apologia to a mountain
- Το μεγάλο έργο-The great work
- Το δύσκολο όρος-The difficult mount
- Η γραφή μου-My writing
- Η μεταμόρφωση του τοπίου-The landscape's transformation
- Η Μετάφραση-Translation
- Η φιλοξενία-Hospitality
- Μετάγγιση-transfusion
- Ό,τι και να συμβεί-Whatever happens
- Ένα άσμα για τη γη-A song for the earth
- Μικρή ωδή-A little song
- Ο άλλος στρατιώτης-A different soldier
- Αγρός των λέξεων-The field of words

Ποιήματα:

- Ο αγρός-The field of words
- Δενδροφύτευση-Treeplanting
- Η ιδέα της εξόδου-The ideas of departing
- Η κιβωτός- The ark
- Η καταστροφή των προσώπων-The destruction of faces
- Η πάλη και ο ελλανόδικος-The contest and the adjudicator
- Το μονόγραμμά μου –My monogram
- Ποιήματα για το ίδιο το βουνό-Poems for the same mountain V,X
- Δημιουργία-Creation
- Η ποίηση-Poetry
- Ο σφυγμός-The pulse
- Επιφανής μαρτυρία-Manifest evidence
- Έχω μιλήσει-I've spoken

Ποιήματα:

- Σεμινάριο-Seminar
- Γένεση-Creation
- Ως να έπαυες..-As if at times you'd ceased..
- Το βλέμμα μου-My gaze
- Το μόνιμο όνειρο-The constant dream
- Είχα πάει..-I'd gone..
- Άλλα κύματα-Other waves
- Πολύ διαλογίστηκα-I pondered much
- Η ποίηση..-Poetry..
- Δίπλα στ'άλλα-Beside my other

Περιεχόμενο:

Το βιβλίο αποτελείται από σαράντα επιλεγμένα ποιήματα τα οποία είναι αντιπροσωπευτικά του έργου του Νικηφόρου Βρεττάκου. Εξάλλου ο ίδιος αποτελεί μια από τις πιο χαρισματικές φωνές της γενιάς του. Είναι ποιητής που ύμνησε την ανθρώπινη ύπαρξη γράφοντας για τη συγκίνηση, την έννοια της ομορφιάς μέσα στη Φύση, τη δύναμη της μνήμης, το ελληνικό φως και την ουσία του πολιτισμού. Έτσι, ο David Connolly που είναι καθηγητής μεταφρασεολογίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και έχει μεταφράσει περισσότερα από 35 βιβλία σύγχρονων Ελλήνων συγγραφέων, επέλεξε να μεταφράσει και τον Νικηφόρο Βρεττάκο (επίσης οι μεταφράσεις του έχουν βραβευτεί στις ΗΠΑ, στη Μεγάλη Βρετανία αλλά και στην Ελλάδα). Εν κατακλείδι, το έργο του εξωφύλλου φιλοτέχνησε ειδικά για την έκδοση ο ζωγράφος Παναγιώτης Σταυρόπουλος.

Θέματα της ποίησης του:

Κόσμος: 1. Φυσικός επίγειος παράδεισος

2. Σύνολο αξιών με επίκεντρο τον άνθρωπο

Φύση : 1. Χώρος αγνός, μακριά από τη φθορά της ανθρώπινης συναλλαγής και της ανθρώπινης αλλοτρίωσης

2. Αποτελεί καταφύγιο για τον ποιητή στις δύσκολες του ώρες.

Αγάπη: 1. Αποτελεί την κυρίαρχη ιδέα που ενοποιεί τη φύση με τον άνθρωπο.

Φως/Ήλιος: 1. Σύμβολο δύναμης και αισιοδοξίας

Η θρησκευτικότητα στα ποιήματα του Νικηφόρου Βρεττάκου είναι αρκετά έντονη. Ωστόσο, ύψιστο αγαθό για τον Βρεττάκο υπήρξε πάντα η αγάπη και η δύναμη της ειρήνης. Πίστευε πως μέσα από την αγάπη και την ειρήνη ο άνθρωπος μπορεί να καταφέρει τα πάντα αλλά και να ξεπεράσει κάθε εμπόδιο. Το βουκολικό στοιχείο και φύση επίσης είχαν σημαντικό ρόλο στα ποιήματα του. Ο Βρεττάκος λάτρευε το χωριό του και συνήθιζε να περνά αμέτρητες ώρες στην εξοχή, στα ρυάκια και στα υπόλοιπα δημιουργήματα της φύσης.

Χαρακτηριστικά της ποίησης του:

1. Δεν υπάρχουν στροφές με σταθερό αριθμό στίχων.
2. Η δομή βασίζεται σε άνισες στροφικές ενότητες.
3. Ο στίχος είναι ελεύθερος.
4. Δεν έχει σταθερό αριθμό συλλαβών, δεν έχει μέτρο, δεν έχει ομοιοκαταληξία.
5. Απουσιάζουν ή χρησιμοποιούνται ελάχιστα τα κύρια σημεία στίξης.

Στη νεωτερική ποίηση, συνδυάζονται λέξεις και έννοιες που είναι αταίριαστες στον καθημερινό λόγο. Έτσι, οι ποιητές πετυχαίνουν να ανανεώσουν την εκφραστική δύναμη της γλώσσας μας και ταυτόχρονα να δώσουν στην ποίηση τους τολμηρό χαρακτήρα.

Νικηφόρος Βρεττάκος:

Ο Νικηφόρος Βρεττάκος γεννήθηκε στις Κροκεές της Λακωνίας τη 1^η Ιανουαρίου το 1912. Ο πατέρας του ήταν φτωχός και δεν μπορούσε να συντηρήσει ολόκληρη την οικογένειά του, έτσι όταν τελείωσε το δημοτικό στις Κροκεές το 1923 γράφτηκε στο γυμνάσιο του Γυθείου, όπου με τον Βρεττάκο στο γυμνάσιο φοιτούσε και ο Γιάννης Ρίτσος. Στη συνέχεια ο Νικηφόρος Βρεττάκος σε ηλικία 17 ετών πήγε στην Αθήνα και ξεκίνησε σπουδές στη Νομική Αθηνών, αλλά εγκαταλείπει γρήγορα λόγω οικονομικών προβλημάτων. Έτσι αρχίζει να κάνει κυρίως χειρονακτικές εργασίες για να επιβιώσει και παράλληλα γράφει. Το 1929 και το 1932 κυκλοφόρησαν οι δύο ποιητικές συλλογές του: *Κάτω από σκιές και φώτα* και *Κατεβαίνοντας στη σιγή των αιώνων*. Ο νεαρός ποιητής κέντρισε το ενδιαφέρον του Κωστή Παλαμά που ζήτησε δημοσίως να τον γνωρίσει από κοντά. Το 1940 παίρνει μέρος στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο και το 1941 εντάσσεται στην Εθνική Αντίσταση. Το 1948 γνωρίζεται με τον Άγγελο Σικελιανό με τον οποίο συνδέει βαθειά φιλία μέχρι το τέλος της ζωής του. Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας αυτοεξορίζεται στην Ευρώπη αλλά με τη μεταπολίτευση ξαναγύρισε και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελλάδα. Τιμήθηκε με δυο κρατικά βραβεία (1941 και 1946) και με το βραβείο «Ουράνη» της Ακαδημίας Αθηνών, ενώ το 1987 εξελέγη μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Επιπλέον προτάθηκε τέσσερις φορές ως υποψήφιος για το βραβείο Νόμπελ στην ποίηση.

Copyright ARCHIVIO GIOVANNETTI

Η ποιητική του πορεία:

Το συγγραφικό έργο του Νικηφόρου Βρεττάκου **χωρίζεται σε 4 μέρη.**

Αρχίζει με τη **παρθενική** του εμφάνιση, στον χώρο της λογοτεχνίας, το 1929, με τη δημοσίευση κάποιων ποιημάτων από τα μαθητικά του χρόνια με τίτλο *Κάτω από σκιές και φώτα* που εκδόθηκαν το 1933. Μέχρι και το 1940 εξέδωσε έξι συλλογές, τις οποίες συγκέντρωσε στον τόμο *Γκριμάτσες του ανθρώπου*.

Πολλές ποιητικές συλλογές, ακολούθησαν, έως το **1951** χρονιά που θεωρήθηκε ως **δεύτερο** ορόσημο στην καλλιτεχνική του πορεία, που εξέδωσε με τίτλο *Τα ποιήματα 1929-1951*, τον δεύτερο συγκεντρωτικό τόμο με ποιήματα του. Εκείνη την περίοδο παρατηρήθηκε η στροφή του Βρεττάκου από τον νεανικό λυρισμό, στην έντονη δραματική γραφή.

Ακολούθησε η **τρίτη** και ωριμότερη περίοδος της δημιουργίας του, στην οποία επιχείρησε μια εξισορρόπηση των δύο στοιχείων, λυρισμού και δράματος, στην υπηρεσία του ηθικού και κοινωνικού προβληματισμού του. Αυτή την περίοδο ασχολείται με έννοιες όπως *φως, φύση, αγάπη και αγνότητα*.

Η **τέταρτη** και τελευταία ποιητική περίοδος (**1975-1990**) μπορεί να χαρακτηριστεί από αισιοδοξία, η οποία έχει διάρκεια.

Hana Al Maktoum rated it ★★★★★

4 months ago

The complex nature of writing a traditional poem in Arabic makes me appreciate open poems less. However, Verttakos's poems are beautiful and touching. They show how much he is attached to his surroundings.. mountains, seashores, trees and the famous Greek winds. Everything mirrored his thoughts in a way, then reflected back in his poems. His relationship with God and the process of creation was evident too. Loved it. (less)

Like · 👍1

«Η πολύπλοκη φύση της γραφής ενός παραδοσιακού ποίημα στα αραβικά με κάνει να εκτιμώ λιγότερο ανοιχτά ποιήματα. Ωστόσο, τα ποιήματα του Βρεττάκου είναι όμορφα και συγκινητικά. Δείχνουν πόσο συνδέεται με το περιβάλλον του. Βουνά, παραλίες, δέντρα και διάσημους Έλληνες ανέμους. Όλα αντικατοπτρίζουν τις σκέψεις του με έναν τρόπο, και στη συνέχεια αντανακλώνται πίσω στα ποιήματα του. Η σχέση του με τον Θεό και τη διαδικασία της δημιουργίας ήταν επίσης εμφανής. Το λάτρεψα.»

ΕΝΑ ΑΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ

Θά μπορούσα νά γράψω ένα ἄσμα ἀσμάτων
γιὰ τό ἀστέρι τῶν ἀστεριῶν, πού θά ἐκάλυπτε
ὄλες τίς μορφές τῆς ζωῆς, ἔμψυχα, ἄψυχα.
Γιατί καί τά ἄψυχα εἶναι ζωή. Ἔχω
μέσα μου ἔτοιμη ὄλη τή μουσική,
κλίμακες, τόνους, χρώματα ἤχων
πού ἄλλοτε ποτέ δέν ἀκούστηκαν.

Κάποτε μάλιστα ἰδίως τήν ὥρα
πού βλέπω τόν ἥλιο ν' ἀνατέλλει
προβάλλοντας στήν ἄκρη τοῦ ὀρίζοντα,
θαρρῶ πώς ἀκούγομαι ἀπ' ὄλα
τά γύρω μου.

(Ἀναβράζουν
οἱ φθόγγοι στήν ψυχή καί στό αἷμα μου).

ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΗ

Οἱ λέξεις εἶναι τό δέντρο πού πάνω του
κλαδώνεται ἡ ψυχή μου καί γίνεται ἀνθη
νά θάλλουνε στόν αἰῶνα. Καρποί
γιὰ πεινῶντες πού ἀκόμη δέν ἔχουνε
γεννηθεῖ.

Νιώθω εὐφροσύνη
πού φύτεψα μυγδαλιές, ἀχλαδιές
ἀλλά κι ἄλλα δέντρα, ὅπως εἶναι
αὐτά τά μικρά μου ποιήματα.

ΕΙΧΑ ΠΑΕΙ...

Είχα πάει σ' έναν κόσμο πού μου θύμιζε
τίς σκοτεινότερες ώρες σου – όταν
χωρισμένη σέ κύματα, πήγαινες,
γύριζες, βάδιζες ὀρθια σχεδόν
μές στὸν ὀρίζοντα, σχηματίζοντας
ἕνα θαμπό παραπέτασμα,
πού πίσω του ἔκανε μεγάλη προσπάθεια
ν' ἀνατείλει ὁ ἥλιος – ὅπως κ' ἐγώ,
πού δέν ἤμουν ἥλιος, δέν ἤμουν
ἄστρο, ἀλλά ἕνα ἔντομο ἀπλῶς
φωτεινό, πού παγίδεψε
ὁ κόσμος μέσ στήν ἀράχνη του.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ

Κοιτάζοντας τή μηλιά
πού φύτεψα σήμερα,
συλλογίζομαι πῶς
μεγαλύτερο ἔργο
δέν ὑπάρχει ἀπό τό
νά κάνει κανεὶς
τό χῶμα λουλούδια.

Κι ὅταν κάνω σιωπή,
σταματώντας νά σκέφτομαι,
ἀκούω κοντά μου
τό μεγάλο μου γείτονα.

(Μέσα στίς μῆτρες
ὄλων τῶν δέντρων μου
ρέει ὁ Θεός).

Ευχαριστώ
Μαρία Γεωργίου